

keskiviikko 16. huhtikuuta 2014

Paavi Franciscuksen todellinen luonne – susi lammasten vaatteissa

Tässä erittäin valaiseva analyttinen artikkeli nykyisestä Rooman paavista, Franciscuksesta, joka julkisella esiintymisellään yrittää luoda itsestään positiivisen ja hyväksyttävän kuvan kaikkien uskontokuntien edustajien silmissä. Jesuiittapaavina, Franciscuksen täytyy hävittää perinteinen Jesuiittajärjestön historiallinen kuva inkvisitioineen. Paavin täytyy voittaa ihmiset puolelleen jotta hän voi edistää paavinvaltaa nykyisillä uskonnollisilla ja kansalaisareenoilla. Tämä pyrkimys palvelee Uutta Maailman Järjestystä (NWO), jonka [uskonnolliseksi johtajaksi](#), s.o. Ilmestyskirjan Vääräksi Profeetaksi, suunnitellaan juuri Rooman paavia. Tässä kirjoituksessa paljastetaan maailmanlaajuinen eksytys jota paavi Franciscus suorittaa parhaillaan katolisen kirkkonsa hyväksi. Tarkkasilmäiset ja -kuuloiset huomaavat paavin puheista hänen petollisuutensa kun hän julistaa apostoli Paavalin kiroamaa 'toista evankeliumia'. Artikkelin suomensi: Samuel Korhonen

-----

Paavi Fransiskus näyttää todellisen värinsä

Pope Francis Shows His True Colours

<https://www.youtube.com/watch?v=owK8PsaoItk>

By Richard Bennett

August 2013

Suomentajan kommentti:

Hyvin monet profetian tutkijat ovat sitä mieltä, että Ilmestyskirjan väärä profeetta on Rooman paavi ja tämä ainutlaatuinen jesuiittapaavi on vahva ehdokas siihen virkaan.

Rakkaat veljet ja sisaret!

Paavi Fransiskus esiintymiset ja kirjoitukset antavat kuvan miehestä, joka on kaksinaamainen. Rakentaakseen julkisen kuvan itselleen valituksi tultuaan Bergoglio valitsi nimen paavi Fransiskus pyhän Fransiskus Assisilaisen kunniaksi. Pyhän Fransiskus tiedettiin olevan pehmeäsydäminen luonnon rakastaja; siten paavi Fransiskus taitavasti antoi ymmärtää, että hän olisi samoin vaatimaton, ystävällinen ja vaaraton. Vaalinsa jälkeen hän maksoi hotellilaskunsa oleskeluajaltaan enklaavissa. Sitten hän otti asunnon, ei tavanomaisista paavin huoneistoista, vaan pienemmästä ja vaatimattomammasta sviitistä. Toisaalta ensimmäisestä puheestaan ja senjälkeisistä esiintymisistään saakka hän on osoittautunut totalitaariseksi diktaattoriksi. Siksi, koska media ja monet ekumeeniset evankelikaalit imartelevat paavi Fransiskusta, on tarpeen raamatullisesti analysoida hänen puheitaan ja esiintymisiään. Liitteenä oleva artikkeli sisältää tyrmistyttäviä johtopäätöksiä. Pyydämme teitä forwardoimaan artikkelia ja jos mahdollista laittamaan sitä nettisivuillenne. Kiitos. Jumalan meidän Isämme rakkaudessa ja armossa, teidän,

Richard

***

16. vuosisadalla uskonpuhdistus Raamatun perimmäisen arvovallan korostamisen ja armon evankeliumin kautta alkoi syrjäyttää paavinvaltaa asemastaan **Pyhän Rooman valtakunnan** kanssahallitsijana. Evankeliumin ja Raamatun totuus antoi miehille ja naisille tiedon ja rohkeuden vastustaa **inkvisitiota**, kidutusjärjestelmää, jolla **paavinvalta** oli pakottanut alistumaan paavin oppiin. Tämä pakkoalistaminen oli antanut paavinvallalle vallan käyttää suunnatonta vaikutusvaltaa keisarin kanssa ja valtakunnan kuninkaiden keskuudessa. Siten **Ignatius Loyolalainen, Martti Lutherin** aikalainen, perusti Jesuiitat vuonna 1530 tarkoituksella puolustaa paavinvaltaa menettämästä enää enempää valtansa pohjaa. Jesuiittojen päämäärä on aina ollut kasvattaa **paavinvallan** maallista valtaa sen **roomalaiskatolisen** opin mukaan, että paavilla on oikeus tuomita, "valtion korkein siviilivirka." [1] Kuitenkin sitten **pyhän Rooman valtakunnan** kuoleman 18. vuosisadan lopulla paavinvallalla ei

ole ollut siviilivaltaa, jolla pakottaa kuuliaisuuteen moraalissäännöilleen.

On vahvistettu tosiasia, että **jesuiitat** kautta historian ovat aiheuttaneet monia vakavia häiriöitä rikollisilla juonillaan monien maiden kansalaishallitusten sisällä. Vuosisatojen mittaan he ovat oikeutetusti ansainneet maineensa häirikköinä siinä määrin, että heiltä kiellettiin asuminen joissakin maissa eripituisiksi ajanjaksoiksi.

Siitä huolimatta heidän päämääränsä kasvattaa paavillista uskonnollista ja siviilivaltaa suuremmaksi kuin koskaan, pysyy muuttumattomana. Siksi edistääkseen paavinvallan pyrkimystä valtaan nykyisillä uskonnollisilla ja kansalaisareenoilla, tämän **jesuiittapaavin** täytyy hävittää **Jesuiittajärjestön** historiallinen kuva.

Historiallisen jesuiittakuvan kosmeettinen muuttaminen

Kun Jorge Mario Bergoglio oli valittu, hän valitsi nimen paavi Fransiskus **pyhän Fransiskus Assisilaisen** kunniaksi. Pyhä Fransiskus, jonka tiedettiin olevan pehmeäsydäminen luonnon rakastaja, tunnettiin myös nöyryydestään ja lempeydestään. Siten rakentaessaan itselleen **julkisuuskuvaa** yleisön silmissä **paavi Fransiskus** on ovelasti antanut ymmärtää, että hän olisi samalla tavalla vaatimaton, ystävällinen ja harmiton. Tuo nimi ei tuo mukanaan mitään paavilaista rasitetta, koska milloinkaan ennen ei ole ollut Fransiskus-nimistä paavia. Välittömästi hänen valintansa jälkeen media teki ison numeron hänen vaatimattomasta luonteestaan näyttämällä häntä maksamassa omaa hotellilaskuaan enklavissa oleskelunsa ajalta. Sitä seurasi uutinen, että hän ei aikonut ottaa asuntoa Vatikaanin tavanomaisista paavin huoneistoista, vaan sensijaan ottaisi pienemmän, vaatimattomamman sviitin elääkseen näköjään ”normaalia” elämää kosketuksissa maallikoihin olemalla näkyvästi heidän joukossaan. [2] Edelleen hän armollisesti toivotti tervetulleeksi takaisin Vatikaaniin edellisen paavin, **Benediktus XVI**, joka epämiellyttävien olosuhteiden aiheuttamien huhujen alaisena oli yhtäkkiä eronnut. Eikö tämä ollut se nykyajan pyhä Fransiskus, joka ystävällisesti palautti ikääntyneelle ja sairaalloiselle Benediktukselle vähän jäännöstä siitä kunniaista, joka niin äkisti oli jättänyt hänet? Näiden ja muiden samankaltaisten julkisten esiintymisten tasainen virta työstää jatkuvasti yleisön käsitystä kuvaksi uudesta paavista, joka on perinteisen jesuiitan antityyppi (vastakohta).

Katolinen oppi paavi Fransiskuksen virkaanastujaispuheen taustalla

Kuitenkin jo virkaanastujaispuheensa ensimmäisessä lauseessa maaliskuun 19. päivänä 2013 paavi Fransiskus toi esiin piirteen, joka hyvin paljon poikkeaa siitä julkisuuskuvasta, jota julkinen käsitys huolellisesti hoivaa. Todellakin, kuten ”**suu puhuu sydämen kyllyydestä,**” niin myös uusi **jesuiittapaavi** alkoi ajatella ääneen todellista kuvaansa. Kun tuhannet tungeksivat **pyhän Pietarin aukiolle** ja miljoonat kaikkialla maailmassa kuuntelivat TV:n ja radion kautta, uusi paavi julisti: ”Rakkaat veljet ja sisaret, kiitän Herraa, että voin juhlia tätä pyhää messua minun pietarilaisen palvelutyöni aloittamiseksi...” [3] Fransiskus tunsu väitetyn voiman, joka sisältyy käsitteeseen ”**pietarilainen palvelutyö (Petrine ministry).**” Kuten **virallinen roomalaiskatolisen kirkon katekismus** sanoo:

...Rooman paavilla, virkansa vuoksi Kristuksen sijaisena ja koko Kirkon paimenena, on täysi, korkein ja universaali valta koko kirkon yli, valta, jota hän voi aina harjoittaa esteettä. [4]

On hyvin merkittävää, että paavi Fransiskus aloitti puheensa kiittämällä Herraa, että hän voi juhlia messua jonkin sellaisen aloittamiseksi, jonka hän sanoi olevan ”**minun** pietarilainen palvelutyöni.” Hänen avauslauseensa osoittaa, missä hänen sydämensä on; nimittäin itsessään, asemassaan ja vallassa, joka seuraa sellaista asemaa. Juuri tämä käsitys, nimittäin, että paavi on apostoli Pietarin seuraaja, on ollut kantava auktoriteetti paavinvallan identiteetille maailmassa paavi **Gregorius VII:n** ajasta 11. vuosisadalla. Luonne, itseasiassa **roomalaiskatolisen kirkon paavinviran** koko identiteetti, on vaakalaudalla. Siten paavinvalta ei luovu mistään, mitä tulee tähän väitteeseen, vaan ennemmin käyttää sitä vakiinnuttamaan asemaansa vakaana instituutiona nykyisen myrskyisen ajan keskellä.

Näin ollen käyttäen tätä olettamusta paavi Fransiskuksen virkaanastujaisaarna oli mestarillinen osoittaessaan hänen jesuiitan luonnettaan. Hän aloitti sanomalla: ”Minä kiitän Herraa, että voin juhlia tätä pyhää messua minun pietarilaisen palvelutyöni aloittamiseksi pyhän Joosefin vakavuudella...” Sitten hän totesi, että Jumala kutsui Joosefin –

olemaan **kustos**, suojelija. Kenen suojelija? Marian ja Jeesuksen; mutta sitten tämä suojeleminen ulotetaan kirkkoon... Kuinka Joosef harjoittaa rooliaan suojelijana? Hienotunteisesti, nöyrästi ja hiljaisesti, mutta pettämättömällä läsnäololla ja uskollisuudella...[5]

Nämä ovat huolellisesti valittuja sanoja tarkoitettu herättämään kuulijassa tietyn mielentilan. Sitten hän esittää oman sovelluksensa:

”Suojelkaamme Kristusta elämässämme niin, että voimme suojella toisia, niin, että voimme suojella luomakuntaa! Kutsumus olla ”suojelija” ei kuitenkaan ole vain jotakin, joka kuuluu meille vain kristittyinä; sillä on myös aikaisempi ulottuvuus, joka on yksinkertaisesti inhimillinen käsittäen jokaisen.”

Tässä vaiheessa Fransiskus on esitellyt tärkeän roomalaiskatolisen sosiaalisen opin ”suojelemisen” varjolla; että se on jokaisen tehtävä, ei vain kristittyjen, suojella jokaista; ja myös (vaikka tässä ei sanotakaan), kaikkia tavaroita, koska kaikki omaisuudet luomakunnassa kuuluvat kaikille. [6] Roomalaiskatolisessa opissa jokaisen, niidenkin, jotka eivät ole katolisia, täytyy täyttää velvollisuutensa toisia kohtaan, **koska roomalaiskatolinen kirkko määrittelee tuon velvollisuuden**; ja tämä on yksi asia, johon paavi Fransiskus viittaa sanoessaan, että hänen käsitykselleen suojelemisesta on ”aikaisempi ulottuvuus.” [7]

Siten hän sanoo:

”Haluaisin pyytää kaikkia, joilla on vastuullinen asema taloudellisessa, poliittisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä ja kaikkia hyväntahtoisia miehiä ja naisia: olkaamme luomakunnan ”suojelijoita”, luontoon piirretyn Jumalan suunnitelman suojelijoita, toistemme ja ympäristön suojelijoita...”

Hän sanoo myös, että suojelua tarvitaan, koska kaikkina aikoina ”on 'Herodeksia', jotka vehkeilevät kuolemaa, hankkivat tuhoa ja tarvelevät miesten ja naisten kasvot.” Hän ei tarkemmin määrittele vaanivia ”Herodeksia”, mutta kyllä määrittelee, mikä hänen mielestään tarvitsee suojelemista. Se on tämä:

”Suojella Jeesusta Marian kanssa, suojella koko luomakuntaa, suojella jokaista ihmistä, varsinkin köyhimpiä, suojella itseämme: tämä on palvelua, jota Rooman piispa on kutsuttu toteuttamaan....”

Selvästikin paavi Fransiskus ei ymmärrä, että kirkastettu Jeesus Kristus, ”**ainoa Mahtimies, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra**,” [8] ei tarvitse mitään suojelua. Lisäksi hän ei välitä Raamatun kiellosta rukoilla kuolleilta. [9] Lopettaessaan saarnansa hän rukoili: ”Minä pyydän neitsyt Marian, pyhän Joosefin, pyhän Pietarin ja Paavalin sekä pyhän Fransiskuksen esirukousta, että Pyhä Henki olisi mukana palvelutehtävässänini...” Hän ei ole rukoillut Kaikkivaltiaasta Jumalaa Jeesuksen Kristuksen kautta, että Pyhä Henki olisi mukana hänen palvelutyössään; sensijaan hän on kutsunut kuolleita pyhiä, joista kukaan ei voi kuulla eikä vastata hänen rukoukseensa, vaikuttamaan Pyhän Hengen mukana olemisen hänen pontifikaatissaan. Selvästikin paavi Fransiskuksella ei ole todellista raamatullista ymmärrystä siitä, kuka Herra Jeesus Kristus on, eikä myöskään siitä, kuinka Hän toteuttaa rooliaan Seurakunnan Päänä. [10]

Pane merkille asema, johon Herra Jeesus Kristus on alennettu tässä kaikessa. Mieluummin kutomalla yhteen paavillisen nimivalintansa suojelemisen teeman kanssa virkaanastujaisaarnassaan paavi Fransiskus on tehnyt selväksi, että aikoo suojella paavinvaltaa ja sen yhteiskunnallisia päämääriä virkakautensa aikana. [11] Se tosiasia, että hän on sanonut sen lempein käsittein vetoamalla Fransiskus Assisilaisen ja Joosefin, Marian miehen, kuviin, ei tee sitä yhtään vähemmän tappavaksi.

Siten virkaanastujaispuheensa päivänä paavi Fransiskus aloitti pontifikaattinsa aidon jesuiitan merkillä, s.o. pääasiassa puolustaen paavinvaltaa evankeliumia ja raamatullista totuutta vastaan hinnalla millä hyvänsä. Pontifikaattinsa alussa Fransiskuksen todellinen kuva tuli päivänvaloon hänen omilla sanoillaan osoittaen hänen olevan, ei nöyrä ja harmiton, vaan ylpeän dogmaattinen ja äärimmäisen vastustava Raamatun totuudelle.

Paavin uskontoja ja evankelikaaleja koskeva päämäärä

Maaliskuun 20. päivänä paavi Fransiskus puhui uskonnollisille johtajille kaikkialla maailmassa

Edelleen 20. päivänä maaliskuuta 2013 paavi Fransiskus puhui uskonnollisille johtajille kaikkialla maailmassa. Paavi sanoi muun muassa seuraavaa:

”... On erityisen ilon aihe tavata tänä päivänä teidät, ortodoksisten kirkkojen, idän ortodoksisten kirkkojen ja Lännen seurakuntayhteisöjen valtuutetut... Yhdessä kansanne en voi unohtaa, kuinka paljon tuo kirkolliskokous on merkinnyt ekumenian tiellä... Omalta osaltani haluan vakuuttaa teille... päättäväisyyttäni jatkaa ekumeenisen vuoropuhelun tiellä. Pyydän teitä, rakkaat veljet ja sisaret, viemään sydämelliset terveiseni ja vakuutukseni, että muistan heitä Herrassa Jeesuksessa, täällä edustetuille kristillisille yhteisöille... Sitten tervehdin ja sydämellisesti kiitän teitä kaikkia rakkaita toisiin uskonnollisiin perinteisiin kuuluvia ystäviä; ennen kaikkea muslimeja, jotka palvovat sitä yhtä Jumalaa, elävää ja armollista ja kutsuvat Häntä rukouksessa ja kaikkia teitä. Minä todella arvostan läsnäoloanne: näen siinä konkreettisen merkin halusta kasvaa keskinäisessä kunnioituksessa ja yhteistyössä ihmiskunnan yhteiseksi hyväksi.” [12]

Näillä lausunnoillaan paavi Fransiskus on tehokkaasti osoittanut, että hän ei suojele Raamatun ja armon evankeliumin totuutta. Hän ei usko Herraan Jeesukseen Kristukseen ilmoitettuna yksin Raamatussa. On hyvin tunnettu tosiasia, ettei Allah, jota muslimit palvovat, ole Raamatun Jumala. Koska paavi Fransiskuksen täytyy tietää tämä, hänen lausuntonsa osoittavat hänen ekumeeniseen päämääräänsä, joka on määrä saavuttaa korkean tason imartelulla ja valheellisella ekumeenisella vuoropuhelulla.

Paavin valtioita ja hallituksia koskeva päämäärä

Lisäksi kaksi päivää myöhemmin maaliskuun 22. päivänä 2013 paavi Fransiskus puhui diplomaattien ryhmälle, jotka edustivat hallituksia, joilla on suhteet Vatikaaniin. Hänen puheensa alkoi näillä sanoilla:

”Rakkaat suurlähettiläät, naiset ja herrat, kiitos teille jälleen kaikesta siitä työstä, jota teette ulkoministeriöiden rinnalla rakentaaksenne rauhaa ja ystävyyden ja veljeyden siltoja. Teidän kauttanne haluaisin uudelleen esittää hallituksillenne kiitokseni niiden osallistumisesta vaalijuhlallisuuksiini ja sydämellisen haluni hedelmälliseen yhteistyöhön. Kaikkivaltias Jumala vuodattakoon lahjojaan jokaisen teidän päällenne, perheidenne päälle ja edustamienne ihmisten päälle. Kiitos!” [13]

Puheessaan paavi Fransiskus painotti sitä tosiasiaa, että paavista käytetään myös arvonimeä ”pontiff,” eli ”siltojen rakentaja” ja totesi: ”Tässä työssä [hallitusten kanssa] uskontojen rooli on olennainen.” Vaikka harvat ymmärtävät sen, niin paavi vaatii oikeutta tuomita niitä, joilla on korkein siviilivirka valtiossa. Tämä siviili- ja uskonnollisten asioiden yhdistäminen on ollut paavillinen toimintamenetelmä kautta vuosisatojen. Tällä hetkellä Rooman kirkko pyrkii toteuttamaan sosialistisia aatteitaan käyttämällä valtaansa uskonnollisena järjestelmänä, joka toimii oman asemansa kautta kansalaisvaltiona. Uskonnollisena järjestelmänä se pystyy komentamaan ”viidettä pilaria” monien valtioiden sisällä. [14] Vaikutuksellaan kansalaismahtina paavin Rooma pystyy myös oleellisesti vaikuttamaan siviilihallitsijoihin ja kansalaisyhteiskunnan politiikkaan monissa valtioissa ja kansainvälisissä elimissä. Rooman kirkolla on 179 juridista sopimusta valtioiden kanssa kaikkialla maailmassa. Nämä ”konkordaatit”, kuten niitä kutsutaan, takaavat, että roomalaiskatolisella kirkolla on oikeus määrittellä uskonto ja palvonta roomalaiskatolisille tuon itsenäisen valtion sisällä. Ne myös turvaavat Vatikaanin oikeuden määrittellä oppi, perustaa roomalaiskatolinen koululaitos ja neuvotella lait, jotka koskevat omaisuutta, piispojen nimittämistä ja roomalaiskatolisia lakeja avioliitosta ja eroista.

Argentiinan tasavallalla on ollut juridinen sopimus Rooman kirkon kanssa vuodesta 1957. Siten kardinaali Jorge Bergoglio'na Argentiinassa hän tunsi hyvin ne edut, joita juridinen sopimus merkitsi Rooman kirkolle.

Puhuessaan diplomaateille hallituksista, joilla on suhteet Vatikaaniin, paavi Fransiskus tiesi, kuinka tärkeää on kosia siviilihallituksia juridiseen yhteistyöhön paavin Rooman kanssa. Siten uusi paavi jatkaa Vatikaanin siviili / juridisia suhteita valtioiden kanssa kaikkialla maailmassa pyrkimyksessään saada siviilihallitukset toteuttamaan globaalia sosialistista ohjelmaansa.

Äitikirkon oletetaan antavan uskon ja moraalin

Huhtikuun 23. päivänä 2013 pyhän Fransiskuksen kaiman vähemmän rakastettavia puolia tuli jälleen esiin. Messusaarnassaan tuolle päivälle paavi Fransiskus sanoi nimenomaan:

”Evankeliumiteksti saa minut ajattelemaan, että lähetyssaarnaajien kirkon laajentaminen alkoi juuri vainon aikana ja nämä kristityt menivät aina Foinikiaan, Kyprokselle ja Antiokiaan ja julistivat Sanaa. Heillä oli tämä apostolinen palo sisällään ja sillä tavalla se usko levisi!... Mutta muutamat Jerusalemissa kuullessaan tämän hermostuivat ja lähettivät Barnabaan... hän näki, että asiat menivät hyvin. Ja niin Kirkko oli Äiti, useampien lasten Äiti, monien lasten. Siitä tuli Äiti enemmän ja enemmän. Äiti, joka antaa uskon, Äiti, joka antaa meille identiteetin. Kristityn identiteetti ei kuitenkaan ole henkilökortti: kristityn identiteetti on kuuluminen Kirkkoon, koska kaikki näistä kuuluivat Kirkkoon, Äitikirkkoon. **Koska ei ole mahdollista löytää Jeesusta Kirkon ulkopuolelta... Ja se Äitikirkko, joka antaa meille Jeesuksen, antaa meille identiteetin, joka ei ole vain sinetti, vaan se on kuuluminen.** Identiteetti tarkoittaa kuulumista... Ajattele tätä Äitikirkkoa, joka kasvaa, kasvaa uusien lasten kera, joille se antaa uskon identiteetin, **koska sinä et voi uskoa Jeesukseen ilman Kirkkoa...** Ja pyytäkäämme Herralta tätä 'parresiaa,' tätä apostolista paloa, joka pakottaa meitä liikkumaan eteenpäin, veljinä, kaikkia meitä eteenpäin!” [15]

Huhtikuun 23. päivänä paavi esittää törkeän väitteen, että Äitikirkko antaa ”Jeesuksen” persoonan.

Paavi Fransiskuksen lähtökohta on, että ihmisen identiteetti kristittyinä voi tulla vain uskon kautta "Äitikirkkoon", joka seurannaisvaikutuksena antaa heille myös "Jeesuksen". Itseasiassa hän opettaa virallista roomalaiskatolista oppia, joka sanoo:

Uskomisen on kirkollinen toimi. Kirkon usko edeltää, synnyttää, tukee ja ravitsee meidän uskoamme.

Kirkko on kaikkien uskovaisten äiti. 'Kenelläkään ei voi olla Jumalaa Isänä, ellei hänellä ole Kirkkoa Äitinä.' [16]

Nämä lausunnot ovat vakava loukkaus niitä vastaan, jotka tunnistavat ne niiksi valheiksi, joita ne ovat. Epäilemättä paavi Fransiskus uskoo, mitä on sanonut. Kuitenkin hänen opetuksensa heijastaa vanhaa mutta ovelaa väitettä, joka on tähdätty niihin, jotka eivät tunne Raamattuaan. Paavi Fransiskus ja hänen Kirkkonsa kieltäytyvät uskomasta yksin Raamatun arvovaltaan; siksi he eivät usko, että yksin usko yksin Herraan Jeesukseen Kristukseen on lahja, jonka antaa Herra Jumala itse Pyhän Hengen kautta, eikä mikään kirkko. Uskon kohde on Kristuksen Jeesuksen persoona, kuten Raamattu sanoo: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut..." [17] Tämä usko on Jumalan antama, kuten apostoli Pietari julistaa Raamatussa: "**Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.**" [18] Edelleen tämä Jumalan antama usko tulee Jumalan Sanan kuulemisesta, kuten on sanottu: "**Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.**" [19] Siitä huolimatta paavi Fransiskus sanoi: "ÄitikirKKo, joka antaa meille Jeesuksen, antaa meille identiteettimme." Tämä on perinteinen roomalaiskatolinen opetus. [20] Siten paavin kirkko itse esitetään ainoana tienä lähestyä Jumalaa ja löytää pelastus. On selvästi "**toinen evankeliumi**" katsoa kirkkoon keinona välittää Jeesus ihmisille

sensijaan, että katsottaisiin Jeesukseen itseensä, **”uskon alkajaan ja täyttäjään.”** [21] Herra nimenomaan julisti: **”Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä”** [22] ja **”Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.”** [23] Näin ollen paavi Fransiskuksen lausunto, että **”Äitikirko, joka antaa meille Jeesuksen, antaa meille identiteettimme,”** on raamatullisesti puhuen **”kirottu,”** kuten apostoli Paavali sanoo: **”Jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu.”**[24]

Johtopäätös

Paavi Fransiskus on sekä älykäs että petollinen suojellessaan Kirkkooaan Raamattua ja armon evankeliumia vastaan. Hän etenee vuosisataisella paavillisella päämäärällä hallita maailmaa Kristuksen sijaisena. **Siksi hän jatkuvasti asettaa maailman eteen optisen julkisuuskuvan nöyryydestä ja harmittomuudesta, vaikka sanat hänen suustaan määrittävät hänet dogmaattiseksi ja tuhoisaksi.** Vastustaen pelastuksen evankeliumia paavi Fransiskus puhuu pelastuksesta, joka saadaan luottamalla **”Äitikirkkoon.”** Siten hän esittää maailmalle ihmisten pelastumiseksi ns. hengellisen aparaatin, joka Raamatun mukaan ei pelasta eikä myöskään pyhitä ketään. Järjestelmä, jota hän johtaa, väittää omistavansa kaiken, mitä kirkolla pitää olla; silti se määrää ihmisille tässä artikkelissa dokumentoituja hirvittäviä petoksia, josta petollisuudesta apostoli Paavali puhui **”kaikkina vääryyden viettelyksinä.”** [25]

”Nokialainen” huom: Tästä Franciscuksen olemuksesta tulee mieleen Ilmestyskirjan Väärä Profeetta, jolla oli **”kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.”** (Ilm. 13:11).

Herra Jeesus Kristus rukoili painokkaasti kuolemaansa edeltävänä yönä. Hänen rukoukseensa vastataan jokaisen uskovan elämässä, joka vanhurskautetaan yksin Jumalan pelastavasta armosta. Jumalan armo saadaan yksin uskon kautta ja tuon uskon kohde on Kristus yksin. Kristus Jeesus rukoili, **”että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.”** [26] Herra tunsikin oikein hyvin ne, joiden puolesta Hän rukoili. Hänen rukouskohteensa olivat Hänelle selviä. Nämä uskovat ottavat vastaan iankaikkisen elämän, kun Pyhä Henki uudestisyntyttää heidät. Siten perustus todelliselle pelastavalle uskolle on täysin Jumalasta. Ne, joiden puolesta Herra rukoili **”eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.”** [27] Sinä voit saada iankaikkisen elämän lahjan vain täysin Jumalan armosta. On kuitenkin olemassa riippuvuus perintösi, joka on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa ja velvollisuutesi, joka Jumalan totteleminen, välillä. Mitä suurempi lahja, sitä suurempi on velvoite ilmaista kiitollisuutta sopivalla ja asiaankuuluvalla tavalla. Siksi Jumalan Sana kehottaakin meitä: **”Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla.”** [28]

Sama totuus sisältää vakavan varoituksen paavi Fransiskukselle ja kaikille, jotka uskovat ennemmin roomalaiskatolisen kirkon perinteisiin ja sakramentteihin, kuin että suoraan uskoisivat Herraan itseensä Hänen kirjoitetun Sanansa arvovallan perusteella. Jumala on sama oikeudenmukainen ja vanhurskas Jumala evankeliumin aikana, kuin Hän oli lain aikana Vanhassa Testamentissa. Hän käsittelee meitä rakkaudessa ja armossa; silti Hän itsessään on edelleen **”kuluttavainen tuli.”** [29] Hän on tiukan oikeudenmukaisuuden Jumala, joka kostaa itse kaikille, jotka eivät ole vastaanottaneet rakkautta totuuteen, vaan sensijaan katsovat kirkkoon tai johonkin ihmiseen, toiseen kuin Herraan Jeesukseen Kristukseen saadakseen elämän. Herra Jeesus Kristus on elänyt täydellisen elämän ja auliisti omasta valinnastaan valmistanut virheettömän sovitusuhrin synnille. Kieltäytyä uskomasta yksin Häneen on harkittu rikos. Kun Herra Jeesus käsitteli vilpittömiä ja hartaita fariseuksia, Hän antoi heille hyvin vahvan sanan: **”Sentähden minä sanoin teille, että te kuulette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuulette synteihinne.”** [30] Voit sanoa, että olet hyvä katolinen ja että haluat miellyttää Jumalaa tässä elämässä ja toivot eläväsi Hänen kanssaan iäti; se on jalo päämäärä. Voit olla yhtä vilpittömän ja harras kuin fariseukset, mutta kuten he, ellet henkilökohtaisesti usko yksin Häneen pelastuaksesi, sinä kuolet samalla tavalla synneissäsi.

Selvästi havaittava usko ja luottamus yksin Herraan Jeesukseen Kristukseen on olennaisen tärkeä ja Raamattu korostaa sitä usein. **”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä;”** [31] **”Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsensä; joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä**

todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa.” [32]

Näin ollen sinun täytyy uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka antaa elämän nyt ja iäti! Tämä on se elävä tie, ainoa tie iankaikkiseen elämään. On hengellinen kuolema yrittää tulla Jumalan tykö ns. ”Äitikirkon” kautta. Tie iankaikkisen Isän tykö kulkee yksin Jeesuksen Kristuksen kautta; Hänen kuolemansa on meille tie todelliseen, iankaikkiseen elämään. Ne, jotka saavat tämän Kristuksen antaman iankaikkisen elämän, eivät ole lunastettuja ainoastaan kuoleman valtakunnasta, vaan he myös elävät ja hallitsevat Hänen kanssaan, koska Pyhä Henki ja jatkuva kanssakäyminen Hänen kanssaan pyhittää heitä päivittäin Hänen Sanansa kautta. Siten rakastetussa Vapahtajassamme me iloisesti kiitämme Häntä, iankaikkista Isäämme: ***”Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! Ihmislapset etsivät sinun siipiesi suojaa. Heidät ravitaan sinun huoneesi lihavuudella, sinä annat heidän juoda suloisuutesi virrasta. Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden.” [33]♦***

Permission is given to copy and distribute this article, so long as it is done in its entirety with and any changes.
Photos courtesy Apostasy Alert

Richard Bennett’s free Videos are easy to view and forward to others on:

<http://www.bereanbeacon.org/dvd.php>

Richard Bennett’s three Books are easily obtained at: <http://www.bereanbeacon.org/books.pdf>

Richard Bennett’s MP3 messages are a popular resource at:

<http://www.bereanbeacon.org/audio.php>

Richard Bennett’s Website:

<http://www.bereanbeacon.org>

VIITTEET:

[1] In present-day Canon law, the Catholic Church states, “It is the right of the Roman Pontiff himself alone to judge in

cases mentioned in Can. 1401:1 those who hold the highest civil office in a state....” Canon 1405, Sect. 1

[2] <http://www.telegraph.co.uk/news/religion/thepope/10086876/Pope-Francis-shunned-official-papalapartments-to-live-normal-life.html> 5/29/2013

[3] www.vatican.va/holy_father/francesco/homilies/2013/documents/papa-francesco_20130319_omelia-iniziopontificato_en.html

[4] Catechism of the Catholic Church, Para 882

[5] www.vatican.va/holy_father/francesco/homilies/2013/documents/papa-francesco_20130319_omelia-iniziopontificato_en.html

[6] The Vatican’s official statement regarding possessions;
www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/letters/2007/documents/hf_ben-xvi_let_20071012_settimane-sociali_en.html

[7] “As citizens of the State, it is their duty to take part in public life in the first person and, with respect for the legitimate

autonomies, to co-operate in forming social life correctly, together with all other citizens, in accordance with the competencies of each one and under his or her own autonomous responsibility.”

www.vatican.va/holy_father/francesco/homilies/2013/documents/papa-francesco_20130319_omelia-iniziopontificato_en.html

[8] 1 Timothy 6:15

[9] Deuteronomy 18:10-11

[10] “For the husband is the head of the wife, even as Christ is the head of the church: and he is the saviour of

the body.”

Ephesians 5:23

[11] These objectives are listed in the “Compendium of Church Social Doctrine” and in the Vatican Council II documents on ecumenism.

[12] www.zenit.org/en/articles/pope-s-address-to-representatives-of-the-churches-ecclesial-communities-and-other-religions

[13]

www.vatican.va/holy_father/francesco/speeches/2013/march/documents/papafrancesco_20130322_corpodiplo_matico_en.html

[14] Radical Islam is doing essentially the same thing today as it demands the right to teach its people their religion, including Sharia Law, within the Western nations – regardless of the fact that Sharia Law contravenes the laws of the sovereign nations in which these Muslims live, even as the Papal socialist agenda contravenes the U.S. Constitution.

[15] www.vatican.va/holy_father/francesco/homilies/2013/documents/papa-francesco_20130319_omelia-inizio-pontificato_en.html (emphasis not in original)

[16] Catechism of the Catholic Church (Libreria Editrice Vaticana 1997) Para 181

[17] Acts 16:31 Conditional: if his family believed in Christ as he is commanded to do, they too would be saved.

[18] 2 Peter 1:1 (emphasis added)

[19] Romans 10:17

[20] Catechism, Second Ed., Para 824 “It is in the Church that ‘the fullness of the means of salvation’ has been deposited.

It is in her that ‘by the grace of God we acquire holiness.’”

[21] Hebrews 12:2

[22] John 6:44

[23] John 6:44 and John 6:29

[24] Galatians 1:9

[25] 2 Thessalonians 2:10

[26] John 17:21

[27] John 1:13

[28] Hebrews 12:28

[29] Hebrews 12:29

[30] John 8:24

[31] John 3:36

[32] 1 John 5:10

[33] Psalm 36:7-9

Kirjoittajasta:

Richard Bennett on kotoisin Irlannista. Varhaisina vuosinaan hän kävi Jesuiittain koulua ja sai kahdeksan vuotta teologista opetusta ja valmistusta pappeuteen dominikaanisessa järjestössä. Hän päätti koulutuksensa Angelicum -yliopistossa Roomassa vuonna 1964. Hän vietti 21 vuotta roomalaiskatolisena seurakuntapappina Trinidadissa Länsi-Intiassa (Etelä-Amerikan pohjoisrannikolla. Suom. huom.) Hänellä oli siten paras mahdollinen akateeminen koulutus roomalaiskatolisissa asioissa ynnä 21 vuoden kokemus seurakuntapappina soveltamassa roomalaiskatolisia opetuksia arkielämään. Onnettomuuden jälkeen vuonna 1972, jossa hän melkein menetti henkensä, hän alkoi vakavasti tutkia Raamattua. Vertailtuaan 14 vuotta roomalaiskatolisuutta ja raamatullista totuutta hän vakuuttui evankeliumin sanomasta. Vuonna 1985 hän näki, että vanhurskaus ei ole sisäisesti hurskas, vaan olla Kristuksen hyväksymä. Silloin hän pelastui yksin Jumalan armosta ja virallisesti jätti roomalaiskatolisen kirkon ja sen pappeuden. Hän on perustanut evankelioivan palvelutyöjärjestön nimeltä Berean Beacon.

Verkkosivusto: www.bereanbeacon.org toimii nykyisin USA:ssa Teksasissa.

Lähettänyt Olli-R klo 14.18